

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jana Rutsche a soudkyně JUDr. Martiny Kůchlerové, Ph.D., a Mgr. Heleny Konečné ve věci

žalobkyně: **ZPĚTNÝ LEASING, s.r.o.** IČ 11850400
sídlem Nová výstavba 218, 435 21 Obrnice
zastoupena JUDr. Petrem Doležalem, advokátem
sídlem Mazovská 476, 181 00 Praha 8 – Troja

proti
žalovanému: **Krajský úřad Královéhradeckého kraje**
sídlem Pivovarské náměstí 1245, 500 03 Hradec Králové

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 2. 2024, č. j. KUKHK-4676/MSZ/2024-5,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

- 1. Žalobou podanou u Krajského soudu v Hradci Králové dne 12. 3. 2024 se žalobkyně domáhala zrušení výše uvedeného rozhodnutí žalovaného, kterým zamítl její odvolání a potvrdil rozhodnutí Městského úřadu Rychnov nad Kněžnou (dále jen „povinný subjekt“)

ze dne 14. 12. 2023, č. j. MURK-OKT-74909/2023-Trn (dále jen „prvoinstanční rozhodnutí“).

2. Prvoinstančním rozhodnutím povinný subjekt rozhodl o částečném odmítnutí žádosti žalobkyně o poskytnutí informací ze dne 22. 11. 2023, jímž žádala podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „InfZ“), o poskytnutí informací k rychloměru, který se nachází na pozemní komunikaci č. 14 v obci Solnice, obecní části Ještětice, ve směru jízdy od obce Solnice, okres Rychnov nad Kněžnou, a to „*Kupní smlouvu a fakturu, jejímž předmětem je nákup úložiště, na které jsou ukládány fotografie pořízené tímto rychloměrem.*“ a „*Snímek, který rychloměr pořídil dne 30. 7. 2023 v čase 11:44, včetně jeho metadat.*“ Druhá z požadovaných informací byla žalobkyni poskytnuta, o odmítnutí prvé z nich bylo vydáno prvoinstanční rozhodnutí.

II. Shrnutí argumentace obsažené v žalobě a ve vyjádření žalovaného

3. **Žalobkyně** namítala věcnou nesprávnost napadeného rozhodnutí, která jej činí nezákonným. Žalovaný odůvodnil potvrzení prvoinstančního rozhodnutí odkazem na tvrzení povinného subjektu, dle kterého se data ukládají na virtuální server, tedy uměle vytvořený a nasimulovaný, z čehož dovodil, že k němu žádná faktura existovat nemůže. Dle žalobkyně nicméně virtuální server není fiktivním či iluzorním serverem, jde o virtuálně oddělenou část fyzického serveru, což znamená, že dojde-li k uložení nějakého souboru (např. právě požadované fotografie z rychloměru), ten musí být uložen na nějakém úložišti. Soubory tedy musí být uloženy na konkrétním pevném disku, který je součástí hardwarové sestavy, kterou virtuální server ke svému běhu využívá. Právě od tohoto úložiště musí existovat doklad o koupi.
4. Žalobkyně se tak domáhá zrušení napadeného rozhodnutí, neboť tvrzené důvody správních orgánů (povinných subjektů) nemohou představovat důvody pro odepření práva na informace. Žalobkyně připouští, že by požadovaná informace nemusela existovat, např. pokud by povinný subjekt nabyl úložiště darem či jej získal vydržením, a nedožaduje se přímého uložení povinnosti povinnému subjektu k jejímu poskytnutí.
5. **Žalovaný** ve svém vyjádření ze dne 25. 4. 2024 shrnul předcházející správní řízení s tím, že se obrátil na povinný subjekt, který uvedl, že snímky jsou ukládány na virtuální server S-RADAR, ten běží na fyzickém serveru. Fyzický server samozřejmě zakoupen byl, a to v roce 2019, kdy probíhala modernizace technologického centra Rychnov nad Kněžnou. Pokud by žalobkyně požadovala předložení dokladu o nákupu fyzického serveru bez vztahu k úložišti S-RADAR, povinný subjekt by ji odkázal na registr smluv. Nicméně z dostupných smluv, položkového rozpočtu a přiložených faktur fyzického serveru není patrné, že by se některé plnění vztahovalo přímo k nákupu virtuálního serveru S-RADAR, a to zejména s ohledem na skutečnost, že ten byl založen až v roce 2023. V rámci spolupráce s dodavatelem výpočetní techniky byla v roce 2023 poskytnuta služba vztahující se k virtuálnímu serveru S-RADAR, a to vzdálený servisní zásah, konfigurace a instalace serveru. Fakturace [pozn. soudu: faktura č. C230101063 vystavená dne 18. 5. 2023 na č. l. 135 a 191 soudního spisu] se nicméně nevztahovala k jeho koupi.
6. Na základě žádosti a jejího upřesnění tak žalovaný vycházel z toho, že žalobkyni jde o to, aby získala fakturu, která by se vztahovala přímo ke konkrétnímu serveru, na kterém jsou ukládány snímky z rychloměru. Žalovaný tak má za to, že povinný subjekt postupoval při vyřizování žádosti správně, neboť žádost částečně odmítl s ohledem na neexistenci

některých informací, a navrhnul žalobu zamítnout. Současně přiložil v rámci vyžádaných spisových materiálů též další informace povinného subjektu vztahující se k jeho fyzickým serverům, na kterých je virtuální server S-RADAR provozován.

III. Posouzení věci krajským soudem

7. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí podle části třetí, hlavy první a druhé, dílu prvního s. ř. s. Vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného správního orgánu, přičemž rozsah jeho přezkumu byl vymezen žalobními body. O věci samé soud rozhodl bez nařízení jednání, neboť žalobkyně s tímto postupem výslovně souhlasila, a žalovaný se k výzvě soudu nevyjádřil, a soud má tudíž za to, že i on s tímto postupem souhlasí (§ 51 odst. 1 s. ř. s.). Dokazování soud neprováděl. Krajský soud přitom vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného správního orgánu, přičemž rozsah jeho přezkumu byl vymezen žalobními body. Dospěl přitom k následujícím skutkovým zjištěním a právním závěrům.

Skutkové okolnosti

8. Před podáním žádosti žalobkyně o poskytnutí výše uvedené informace požádala dne 3. 11. 2023 podle InfZ o poskytnutí informací k předmětnému rychloměru, kdy mj. vznesla dotaz, na které úložiště jsou data z rychloměru (fotografie) vozidel ukládána před tím, než dojde k jejich zpracování strážníkem. Povinný subjekt jí odpověděl, že data z rychloměru jsou ukládána přímo v měřicím zařízení umístěném u vozovky, v intervalu 1x24 hodin jsou nahrávána na server Městského úřadu Rychnov nad Kněžnou, nazvaný S-RADAR.
9. Žalobkyně dne 22. 11. 2023 podala povinnému subjektu výše uvedenou žádost o poskytnutí informací. Ten ji dne 24. 1. 2023 vyzval, aby žádost upřesnila, a to ohledně pojmu „úložiště“, tato výzva byla žalobkyni doručena fikcí dne 4. 12. 2023. Dne 7. 12. 2023 poskytl povinný subjekt žalobkyni informace k druhému bodu žádosti, a to požadovaný snímek a jeho metadata.
10. Dne 8. 12. 2023 byla povinnému subjektu doručena stížnost žalobkyně, ve které uvedla, že jí do dne podání stížnosti nebyly poskytnuty předmětné informace a ani nebylo vydáno rozhodnutí. Žalobkyně dne 11. 12. 2023 upřesnila svou žádost v tom smyslu, že pod pojmem „úložiště“ je myšleno „paměťové médium či jiné úložiště (typicky flash disk, cloudové úložiště, atd.)“, tedy žádá fakturu, jejímž předmětem je nákup úložiště, na které jsou snímky ukládány. Též upřesnila, že v kontextu dříve požadované informace (tj. dle žádosti ze dne 3. 11. 2023) se může jednat např. o fakturu za nákup pevného disku na serveru Městského úřadu Rychnov nad Kněžnou.
11. Posléze dne 14. 12. 2023 bylo vydáno prvoinstanční rozhodnutí, v němž povinný subjekt uzavřel, že žalobkyni požadovanou informaci nemá, neboť S-RADAR není fyzickým serverem, ale jedná se o virtuální server nainstalovaný na stávající virtuální platformě VMware povinného subjektu. Ke koupi předmětného úložiště se nevztahuje žádná fakturace.
12. Proti prvoinstančnímu rozhodnutí podala žalobkyně v zákonné lhůtě odvolání, ve kterém uvedla, že podle informace, která jí byla povinným subjektem poskytnuta dne 9. 11. 2023, jsou snímky ukládány přímo v úložišti měřicího zařízení a dále jsou nahrávány na server S-RADAR. Pokud je tedy rychloměr správního orgánu a snímky se ukládají v jeho úložišti, ten musí mít doklad o jeho nákupu.

13. V napadeném rozhodnutí žalovaný v návaznosti na odvolací námitky uvedl, že povinný subjekt v prvoinstančním rozhodnutí dostatečně jasně a srozumitelně vysvětlil, z jakého důvodu požadovanou informaci nemá. Žalovaný se ztotožnil se závěry povinného subjektu, že k virtuálnímu úložišti nemusí existovat a být doložitelná žádná smlouva. Byť by povinný subjekt mohl doložit smlouvy či faktury související s fyzickým serverem, na němž platforma S-RADAR funguje, o poskytnutí této informace žalobkyně nežádala.

Právní posouzení

14. Podle § 15 odst. 1 InfZ *pokud povinný subjekt žádosti, byť i jen zčásti, nevyhoví, vydá ve lhůtě pro vyřízení žádosti rozhodnutí o odmítnutí žádosti, popřípadě o odmítnutí části žádosti (dále jen "rozhodnutí o odmítnutí žádosti"), s výjimkou případů, kdy se žádost odloží.*
15. Podle § 11b InfZ *povinný subjekt může odmítnout žádost o poskytnutí informace, jestliže požadovanou informaci nemá a jestliže mu povinnost ji mít nevyplývá ze zákona; to neplatí, pokud povinný subjekt může požadovanou informaci získat na základě jednoduchých úkonů z jiných informací, které povinný subjekt má, případně poskytnout postupem podle § 4a odst. 1 věty třetí.*
16. Podle § 16 odst. 6 InfZ platí, že *při soudním přezkumu rozhodnutí o odvolání na základě žaloby podle zvláštního právního předpisu soud přezkoumá, zda jsou dány důvody pro odmítnutí žádosti. Nejsou-li žádné důvody pro odmítnutí žádosti, soud zruší rozhodnutí o odvolání a rozhodnutí povinného subjektu o odmítnutí žádosti a povinnému subjektu nařídí požadované informace poskytnout ve lhůtě, která nesmí být delší než 15 dní ode dne doručení rozsudku povinnému subjektu.*
17. Podstata poskytování informací v režimu InfZ spočívá, na rozdíl například od nahlížení do spisu, ve sdělení konkrétní žadatelem specifikované informace.
18. Obecně tedy platí, že podle § 11b zákona o svobodném přístupu k informacím lze žádost o informace odmítnout, jestliže povinný subjekt požadovanou informaci nemá a jestliže mu povinnost ji mít nevyplývá ze zákona. Toto ustanovení bylo s účinností od 1. 1. 2023 do zákona o svobodném přístupu k informacím vloženo zákonem č. 241/2022 Sb. I předtím ovšem judikatura dovozovala možnost povinného subjektu žádost o informace odmítnout za prakticky totožných podmínek (viz např. rozsudek NSS ze dne 7. 4. 2015, č. j. 6 As 136/2014 – 41, č. 3223/2015 Sb. NSS). Ostatně i důvodová zpráva k návrhu zákona č. 241/2022 Sb. (dostupná na www.psp.cz) uvádí, že § 11b toliko výslovně zakotvuje možnost odmítnout požadovanou informaci, kterou již dovodila judikatura NSS, a to v souladu s podmínkami, které judikatura vymezila. Soud tedy konstatuje, že při výkladu § 11b zákona o svobodném přístupu k informacím lze vycházet z dosavadní judikatury NSS.
19. Nutno přitom zdůraznit, že tedy to, jestli povinný subjekt disponuje požadovanou informací, nemůže být důvodem pro odmítnutí žádosti o informace bez dalšího; podstatné je současně to, zda povinný subjekt má právní povinnost informací disponovat. Pokud na jedné straně informaci fakticky v dispozici nemá, nicméně z právních předpisů pro něj vyplývá povinnost ji mít, potom je povinností povinného subjektu požadovanou informaci opatřit, resp. vytvořit (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 11. 2015, č. j. 5 As 112/2013-30); to pochopitelně v případě, že je to možné. Současně platí, že povinný subjekt je povinen poskytnout i takovou informaci, kterou sice není povinen disponovat, ale fakticky ji v dispozici má (není-li dána některá z právních výluk pro její poskytnutí). Nejvyšší správní soud v tomto ohledu shrnul povinnost povinného subjektu

např. v rozsudku ze dne 10. 1. 2019, č. j. 1 As 359/2018-30, následovně (bod 26 rozsudku): „*Důvody pro odmítnutí informace jsou jak zákonné, tak i faktické (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 4. 2015, č. j. 6 As 136/2014-43). Jedním z důvodů pro faktické odmítnutí žádosti o informace je neexistence požadované informace (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 4. 2008, č. j. 2 As 71/2007-56). Než však může povinný subjekt odmítnout žádost o informace s ohledem na jejich neexistenci, musí vyvinout jistou míru úsilí, aby požadovanou informaci našel. Povinný subjekt tedy musí nejprve zkoumat, zda požadovanými informacemi fakticky disponuje. Pokud zjistí, že požadované informace má (i když je ze zákona shromažďovat nemusí), je povinen je žadateli poskytnout, nejedná-li se o některou z výluk dle § 7 až 11 informačního zákona. Skutečnost, zda měl povinný subjekt zákonem stanovenou povinnost danými údaji disponovat, je relevantní až v okamžiku, kdy povinný subjekt po šetření zjistí, že požadované informace skutečně nemá, jelikož byly vymazány nebo odstraněny (srov. výše citovaný rozsudek ze dne 7. 4. 2015, 6 As 136/2014-43). V této souvislosti je vhodné připomenout, že pokud povinný subjekt má požadovanými informacemi dle zákona disponovat, a tyto fakticky nemá, musí je opět vytvořit (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 2. 2012, č. j. 1 As 141/2011-67).“*

20. Předmětem sporu v projednávané věci je tedy otázka, zda povinný subjekt postupoval správně, pokud žádost žalobkyně o poskytnutí informace z části odmítl z důvodu, že tato informace neexistuje. Krajský soud tak posouzením výše uvedené otázky vypořádá jedinou žalobní námitku žalobkyně, jíž zpochybňuje tvrzení žalovaného i povinného subjektu o tom, že žalobkyně požadovanou kupní smlouvu k nákupu úložiště předmětného radaru nemá k dispozici, neboť předmětné úložiště S-RADAR funguje jako virtuální úložiště na fyzických serverech povinného subjektu.
21. Lze odkázat na názor Nejvyššího správního soudu vyjádřený v rozsudku ze dne 7. 8. 2013, č. j. 1 As 47/2013-52, že „...*povinný subjekt je při vyřizování srozumitelné a zřejmé žádosti vázán její formulací. Bylo by nad rámec jeho povinností poskytovat informace stěžovatelem výslovně nepožadované. Pokud by se měl každý dotázaný správní orgán nad rámec formulace žádosti o informace zabírat tím, co vlastně žadatel chce vědět, mohlo by lehce dojít k zcela zbytečnému zavalení povinných orgánů nadbytečnou prací. Jednání žalovaného se nijak nepříčí ani zásadám správního řízení.*“
22. Při hodnocení správnosti postupu povinného subjektu je tedy nutno vycházet z toho, jak byla formulována žádost žalobkyně o poskytnutí informací ze dne 22. 11. 2023, v kontextu jejího upřesnění ze dne 11. 12. 2023, neboť právě jejím obsahem byl povinný subjekt vázán. Z textu předmětné otázky je patrné, že žalobkyně žádala poskytnutí kopie smlouvy vztahující se ke koupi úložiště na serveru Městského úřadu Rychnov nad Kněžnou. Žalobkyně si tedy při formulaci této otázky musela být vědoma, že jí může být poskytnuta pouze kupní smlouva ve smyslu § 2079 zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku, o žádný jiný právní titul užívání předmětného úložiště nežádala (např. darovací smlouvu či smlouvu o poskytnutí služby, která by se mohla užít při poskytování cloudových úložišť), v opačném případě by žalobkyně mohla zvolit formulaci např. „*právní titul, na jehož základě Městský úřad Rychnov nad Kněžnou používá úložiště S-RADAR*“.
23. V projednávané věci lze konstatovat, že na žádost žalobkyně o poskytnutí informací povinný subjekt (Městský úřad Rychnov nad Kněžnou) vydal prvoinstanční rozhodnutí, jehož obsah je citován výše. Povinný subjekt v něm žalobkyni podal informaci, že požadovanou informaci nedisponuje, a proto ji nemůže poskytnout (včetně uvedení

důvodu, pro který tomu tak je). Dle soudu jde o evidentní, jasnou a srozumitelnou reakci orgánu veřejné moci na vznesený požadavek o informaci dle InfZ.

24. Ostatně, žalobkyně si v kontextu předcházejících odpovědí a formulace upřesnění otázky ze dne 11. 12. 2023 musela být vědoma existence serveru Městského úřadu Rychnov nad Kněžnou a z textu žádosti nevyplývá, že by žádala o poskytnutí smlouvy k nákupu jeho hardwaru. Správní orgány tedy správně vycházely z toho, co bylo žalobkyní písemně formulováno.
25. Formulace žalobních námitek odpovídá argumentům, které žalobkyně uplatnila v odvolání proti prvoinstančnímu rozhodnutí. Na obsah odvolacích námitek reagoval žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí, přičemž v této souvislosti soud konstatuje, že tak učinil precizním způsobem, když podrobně a pečlivě uvedl logické důvody, proč se lze ztotožnit s názorem povinného subjektu, že předmětná informace neexistuje. Žalovanému tedy nebylo třeba cokoli vytknout, a soud tak v tomto směru plně odkazuje na odůvodnění napadeného rozhodnutí [k tomu srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 7. 2007, č. j. 8 Afs 75/2005-130, podle kterého „(...) je-li rozhodnutí žalovaného správního orgánu řádně odůvodněno, je z něho zřejmé, proč žalovaný nepovažoval právní argumentaci účastníka řízení za důvodnou a proč jeho odvolací námítky považoval za liché, mylné nebo vyvrácené, shodují-li se žalobní námítky s námitkami odvolacími a nedochází-li krajský soud k jiným závěrům, je přípustné, aby si krajský soud správné závěry se souhlasnou poznámkou osvojil.“].
26. Za formulaci předmětu žádosti je tedy zcela „odpovědný“ žadatel a na povinný subjekt proto tuto odpovědnost nelze „přenášet“ tím, že by musel předmět žádosti sám „dedukovat“ z žadatelem poskytnutých dílčích či nepřesných údajů a pod rizikem neúspěchu při případném řešení stížnosti podle § 16a poskytovat informace, na které se dle jeho názoru žádost snad vztahuje. Je na žadateli, aby žádost precizoval tak, aby z ní bylo jednoznačně patrné, jaké informace se dožaduje (srov. rozsudek Krajského soudu v Plzni ze dne 29. 4. 2014, č. j. 30 A 38/2012-48).
27. Byť žalobkyně na základě technické analýzy pojmu „virtuální úložiště“, v kontextu informací získaných z odůvodnění obou rozhodnutí, dospěla k závěru, že povinný subjekt jí měl poskytnout kupní smlouvu od fyzického úložiště serveru, na kterém S-RADAR funguje, a na základě toho dovodila nesprávnou úvahu povinného subjektu zakládající nezákonnost rozhodnutí, požadavek vyjádřený v žádosti o poskytnutí informace k předložení faktur za pevné disky fyzického úložiště Městského úřadu Rychnov nad Kněžnou nesměřoval. V tomto ohledu lze dát za pravdu žalovanému.
28. V poslední řadě je vhodné žalobkyni upozornit na to, že když by informace ohledně kupní smlouvy na hardwaru serveru Městského úřadu Rychnov nad Kněžnou či smlouvu vztahující se k vytvoření virtuálního serveru S-RADAR po povinném subjektu chtěla, mohla si podat novou žádost o poskytnutí informací, ve které by se tohoto obsahu konkrétně domáhala. Nadto soud doplňuje, že žalovaný uvedené informace v rámci soudního řízení soudu předložil, a to Smlouvu o dílo „Modernizace technologického centra Rychnov na Kněžnou“ (č. l. 119-131 soudního spisu), dále fakturu č. C200100315 ze dne 3. 12. 2019 (č. l. 132), zálohovou fakturu č. C200400001 ze dne 16. 12. 2019 (č. l. 133), fakturu č. C200101585 ze dne 17. 9. 2020 (č. l. 134) i fakturu č. C230101063 ze dne 18. 5. 2023 (č. l. 135). Krajský soud však nenařizoval jednání a těmito listinami neprováděl dokazování,

neboť s ohledem na vše výše uvedené jdou tyto svým obsahem (i pouze tvrzeným) nad rámec předmětu tohoto řízení.

IV. Závěr a náklady řízení

29. Soud tak neshledal žalobou důvodnou a nad její rámec nezjistil žádnou vadu, jež by měla za následek nezákonnost žalobou napadeného rozhodnutí a k níž by musel přihlížet z úřední povinnosti. Soud proto žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
30. Výrok II. o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť úspěšnému žalovanému nevznikly náklady řízení nad rámec jeho běžné úřední činnosti a žalobkyně nebyla v řízení úspěšná, pročež právo na náhradu nákladů řízení nemá.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Hradec Králové 11. června 2024

JUDr. Jan Rutsch v. r.
předseda senátu